

SMØLA KIRKEBLAD



KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 4 - 2015 • 59. ÅRGANG

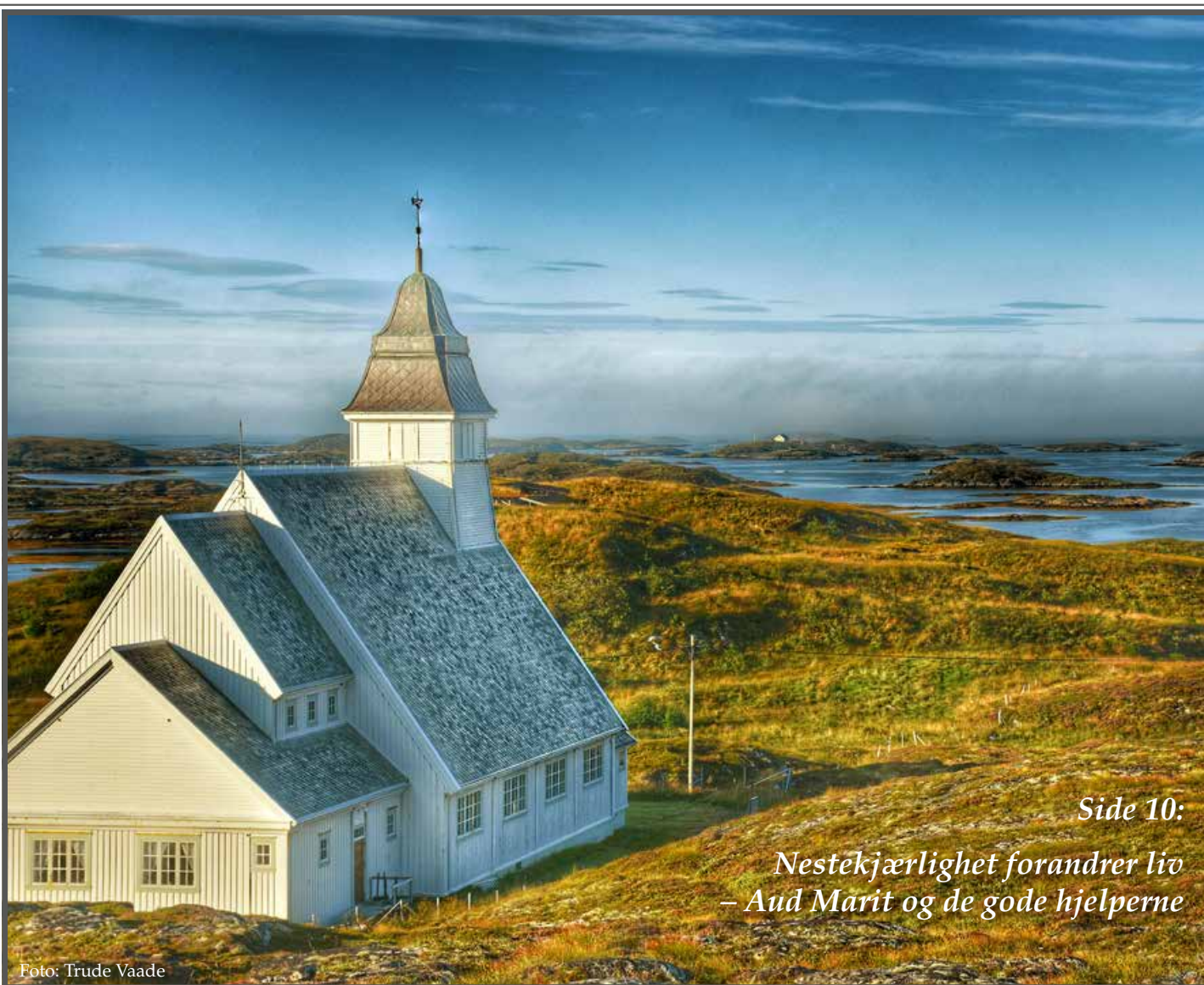


Foto: Trude Vaade

Side 10:

*Nestekjærlighet forandrer liv
– Aud Marit og de gode hjelpere*



Foto: Vibeke Svenningsen

Redaksjonen i Smøla Kirkeblad
ønsker alle våre lesere

*en velsignet julehøytid
og et riktig godt nytt år!*

Etter visitasen

*Fra visitasuka
17.-22. november, side 6*



Nytt fra Kirkevergen

Tall som teller

Høsten er tiden for å jobbe med budsjett. Der har fellesrådet gjort en formidabel innsats. Vi brukte 3 ½ time på et møte med kun én sak - økonomiplan. Jeg liker resultatet. I skrivende stund vurderer Smøla formannskapet økonomiplan for hele kommunen, inkludert kirkens del. Det blir spennende å se hva politikerne velger. Det er oppmuntrende at rådmannen har foreslått at kirkens gjeld skal nedbetales i 2016. Mindre oppmuntrende er forslag på reduksjon på kr. 50 000 til lønn, når våre brøkstillinger ikke streker til som det er. Det henger sammen med behov for å fakturere ut for festeavgifter med grunnlag i den digitale databasen for gravplasser, ecclesia. Der må det ryddes i mange ting: riktig fester, rydding i stavefeil og datofeil. Ja, til og med hele gravplasser må

legges inn. Vi takker for deres tålmodighet med dette viktige arbeid.

Hodet mitt er fullt av tall. Men vi har også hatt besøk fra biskopen Ingeborg Midttømme med følge. Jeg ble inspirert! Etter bispevisitasen har tallene i hodet mitt endret seg. «Mer himmel på jord» er målet som Kirkerådet har satt. Jeg ser nå at de viktigste tall er ikke økonomiske. De er nærmest usynlige tall. Hvor mange går i kirken? Hvor mange velger dåp? Hvor mange deltar? Hvor mange finner trøst, styrke eller livsglede fra det som kirken har å by på: fra kjente salmesanger og kirkemusikk til gledespregede arrangementer som Hallo Venn, Lys Våken eller speider aktiviteter? Alt fra pilegrimsvandring, friluftsgudstjenester eller hverdagslige gode stunder i Guds skaperverk er med på å styrke oss og samholdet vårt.

Olav Hoff, flyktningkonsulent, har på kontordøren sin «5 om dagen» fra Per Fugelli. De fem er: 1. Verdighet, 2. Handlingsrom i eget liv, 3. Tilhørighet, 4. Mening og 5. Trygghet. Alle disse er kirken med på å styrke. Videre står det at «Mennesket er ikke bare en biologisk, men også en eksistensiell og sosial skapning. Viktigere enn omega 3, antioksidanter og lavkarbo er disse fem om dagen. Disse helsens grunnstoffer kan vi ikke få på apoteket eller i helsekostbutikken. De må vi skape og dele selv, i flokkene våre.» Det er dette regnskapet jeg helst vil fokusere på. God adventstid!

– Judy



Ledige stillinger – Hopen kirke

Arbeidssted: Hopen kirke
Søknadsfrist: 15. desember

Tiltredelse: 05. januar 2016
Lønn etter tariff

Kirketjener 8 %

Klargjøre kirkene for gudstjenester, begravelser, konserter og vielser. En kirketjenerstilling innebærer f.eks.:

- Varmer og ventilasjon.
- Opphenging av salmenummer.
- Ringing med klokker.
- Tenning av lys.
- Tilrettelegging for nattverd og dåp.

- Rydding i og rundt kirken.
- Tilsyn med kirkebygget, snømåking og strøing av trapper.
- Brannvernleder.

Renholder 7 %

- Gjør rent i kirken i forkant av bruk
- ca. 2 timer per gang og etter behov
- gjennomføres når det passer deg

Send søknad til kirkevergen@smola.kommune.no
Info: Kirkeverge Judy Rangnes Tlf: 71 54 46 41 Mob: 906 72 144

Om gravplasser og kremasjon

Gravplassene på Smøla fylles opp, særlig på vestsiden. Planer er i gang for å utvide Vollan gravplass. Allerede fra slutten av 2017 kan vi mangle kisteplasser på Vollan. En løsning er å oppmuntre til at flere velger kremasjon. Urner tar mindre plass. Samtidig vet jeg at det er mange ulike holdninger om kremasjon. Hva mener du? I kirkebladets neste nummer ønsker jeg å ta opp temaet kremasjon. Send gjerne ditt innspill til redaksjonen. Samtidig skal jeg legge frem litt informasjon om prosessen med å utvide Vollan gravplass. Det er like mange sterke meninger om kremasjon vs. kistevalg som det er om å begrave en Vest-smøla-væring på Øst-Smøla.

Judy Rangnes
Kirkeverge

Smøla kirkeblad takker hjerteligst for alle bidrag.

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander i kommunen, samt til abonnenter utenfor Smøla. Ønsker du å bidra til produksjon, trykking og distribusjon av Smøla Kirkeblad er vi svært takknemlig. Gaver mottas på kontonummer: 3936.09.20694. Alle gaver er viktig uansett størrelse.

Hilsen redaksjonen

Andakten

Biskopen ble hilst velkommen til Visitas på Smøla i Edøy gamle kirke, med ord fra salme 72: La navnet hans bestå til evig tid, skyte friske skudd så lenge solen er til! ...Hele jorden skal fylles med hans herlighet. Amen, ja amen!

En tekst som harmonerer med det jeg tror mange ønsker: At den gode gudskraften må bestå og virke i verden. Så lenge livet på jorda har levelige forhold, eller så lenge verden består, må hele jorden fylles med hans herlighet.

Hans herlighet... Vi fornemmer vel hva som ligger i uttrykket?

Vi blir likevel fattige på ord når vi skal beskrive Gud og hans herlighet. Men vi har ett ord på norsk som jeg tenker er det nærmeste vi kan komme: Ordet Kjærlighet.

I 1. Joh brev leser vi: Den som ikke elsker, har aldri kjent Gud. For Gud er kjærlighet.

Forfatteren av salme 72, Salomo, sier: Hele jorden skal fylles med hans herlighet.

Da blir noe av vårt oppdrag å fylle jorden med kjærlighet. Denne jorden som skriker etter rettferdighet og fred.

Hva er det den trenger, om ikke nettopp vårt kristne budskap om kjærlighet. Kjærligheten fra Gud. Kjærligheten, vist oss gjennom Jesus Kristus. Han som ba oss gå ut og gjøre alle til disipler, til å lytte og lære, se og gjøre. Det er vi som skal handle i kjærlighet og med respekt for alt skaperverk. Et skaperverk som også hvert enkelt menneske er en del av.

Hvordan skal vår kirke skyte nye skudd? Hvordan skal vi nå ut til nye mennesker og hvordan skal vi fornyes og inspireres til dette arbeidet? Det lå som en rød tråd gjennom visitasuka.

Hvordan skal vi kunne bidra til en kirke som kan være en levende kraftkilde, en kjærlighetens kraft til evig tid? Det er det store spørsmålet. Det er slett ikke sikkert at de uttrykk som i tidligere tider samlet mennesker, er den formen vi skal bruke.

Salomo sier i salmeteksten: Hele jorden skal fylles med hans herlighet. Det er både som et imperativ, et slags måtte det skje, men også et løftesord som kan gi oss mot og tro på at kjærligheten og tro på at Gudskraften skal seire og hele jorden fylles av Hans herlighet.

Jeg har allerede knyttet teksten fra salme 72 sammen med 1. Johannes brev. Jeg skal også avslutningsvis sitere derfra: Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at Han har elsket oss og sendt sin sønn til soning for våre synder.

Vi står foran julen. Mange strømmer fortsatt til kirkene. Hvorfor? For å høre en fortelling om Jesu fødsel, en fortelling mange har hørt minst like mange ganger som de har fylt år? Det er nesten for enkelt til å være sant! Selv om historien er god nok. Det er ikke tilfeldig at den har stått som den kanskje mest leste litterære skatten de siste tusen år. Er det selve fortellingen som trekker folk til kirken? Nepp! Men budskapet om frelser og fred berører oss. Det angår mennesker i dag også. Bak selve julefortellingen møter vi noe som vi trenger. Bak historien er selve evangeliet, det glade budskapet. Der finner vi håp for livet her og nå og videre dit vi bare aner. Kan det sies så enkelt at Jesus er selve nøkkelen menneskene leter etter?

Vi har i oss en søken etter møtesteder som berører oss. Ikke bare gudstjenester, men også adventskonsserter og andre tilstelninger i kirkerommet, fyller et slikt behov. Kanskje kan kirken skyte nye skudd ved å gi slike opplevelser som kan hjelpe mennesker til å finne selve evangeliet under tekst og toner?

Kan fortellingen bli mer enn en historie, og barnet bli mer enn en historisk person, da vil vi kanskje bedre se hvor viktig kjærlighetens budskap er for livet og menneskene som lever på denne jorden som vi deler. Så går vi julen og det nye året i møte. Måtte julen, med fokus på han som kom fra Guds herlighet til menneskene, virke slik at også vi her på Smøla får visdom i hjertet.

Med ønske om en god jul,
Vennlig hilsen
Gunn



Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og
Hopen Menighetsråd

Redaksjonen:

Cecilie Skomsøy Aspaas (red.)
Kari Neerland Walseth
Wigdis Wollan
Oddlaug Hopshaug

Forretningsfører:

Smøla Kirkekontor

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

EDØY PRESTEGJELD

Smøla Kirkekontor har fra 1. januar 2016 kontortid
tirsdag og torsdag fra kl. 09.00-15.00



Kirkeverge:

Judy Rangnes
Kontor: 71 54 46 41
Mobil: 906 72 144
kirkevergen@smola.kommune.no



Kontorsekretær:

Cecilie Skomsøy Aspaas
Kontor: 71 54 46 27
kirken@smola.kommune.no



Prest:

Gunn Fagerlie Johannessen
Kontor: 71 54 46 29



Trosopplærer:

Gunnhild Restad
trosopplarer@smola.kommune.no



Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
Tlf: 417 79 069



Organist:

Anastazia Tosheva,
Mobil: 977 23 913
Privat: 71 54 26 09

Kirketjenere:

Hopen kirke: Mathias Rødahl
Brattvær kirke: Andrzej Winnik
Edøy kirke: Andrzej Winnik
Edøy gamle kirke: Andrzej Winnik

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Borgny Dagrunn Åstasud Iversen tlf. 977 87 268
Brattvær: Astrid Neerland tlf. 952 32 861
Hopen: Elsa Oddfrid Torske tlf: 976 43 988

Leder i Kirkelig fellesråd: Per Halse tlf: 959 30 986



Studentmiddag i Kristiansund

Jeg har lenge tenkt at jeg skulle orientere litt om studentmiddagen, men som kjent tiden flyr.

Jeg har lenge tenkt at jeg skulle orientere litt om studentmiddagen, men som kjent tiden flyr.

Nå har vi holdt på med studentmiddagen i over et år og den er blitt populær. Det kan variere fra 15–35 elever som møter opp. De kommer i hovedsak fra Smøla. Tustna og Aure. Den 28. oktober var vi faktisk 70 stykker og da serverte vi Taco, det er alltid populært.

For det meste er det forskjellige fra staben som er med. Men nå har vi også fått flere frivillige som ønsker å være med og som synes det er kjempegøy. Hvis dere vet om noen fra distriktet som kunne tenkt seg å være med av og til, hadde det vært supert.

Studentmiddagen foregår annenhver onsdag kl. 17.00 i ungdomskjelleren i Kirkelandet kirke.

Alle som har skrevet seg på en telefonliste og får da beskjed på SMS, som de gir tilbakemelding på om de ønsker middag. Står de ikke på noen liste kan de ringe menighetskontoret, sende meg en e-post eller henge seg på noen kjente som melder seg på og snakk med meg på middagen.

Det kan hende at vi må ta en tier for middagen etter jul. Det kommer an på hvor mange vi får sponset, av mat og penger. Vil du sponse oss med litt, for å opprettholde dette gratis tilbudet, kan du gi en gave til konto.nr. 3930.20.68597. VIKTIG: merkes med studentmiddag.

Dette er fantastisk flotte ungdommer som liker alt vi serverer, som rydder etter seg og som er takknemlige. Vi er blitt veldig glad i dem alle sammen!

Mvh

Astrid Bjekestrand Fiske fra Kristiansund Menighet.

Menighetskontoret: 71 57 52 80

astrid.fiske@kristiansund.kommune.no



Sist onsdag, den 25. november var det samlet 27 elever i kirkekjelleren til kjøttkaker i brun saus. Det smakte. Prest, trosopplærer og diakon + frivillige var med. Ungdommene koser seg med maten, sosialt samvær og spill. Noen gikk ikke hjem før kl. 20.30.



BARNAS SIDE

Fargelegg

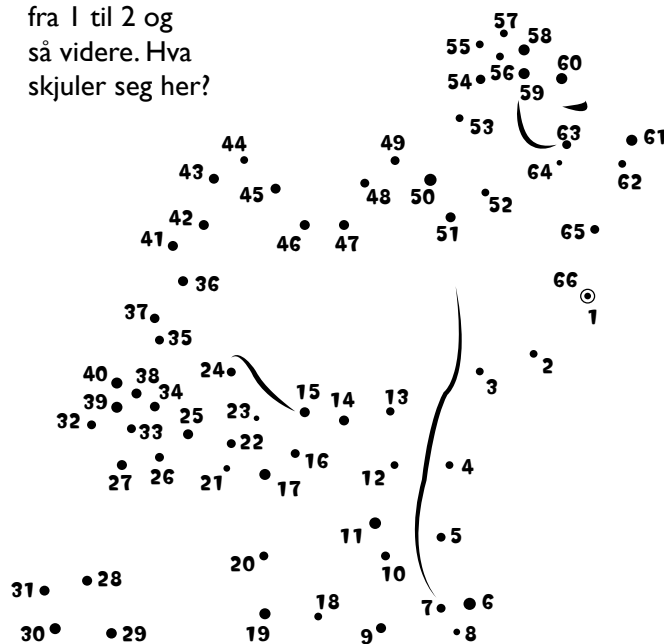
Jesús, Maria og Josef kommer hjem til Nasaret.



Tegninger: Rikke Fjeld Jansen

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva skjuler seg her?



Finn 5 feil

Engelen forteller Josef at de må flykte til Egypt. De to bildene er nesten like. Finner du de fem små feilene på bildet til høyre?



Abonnér på barnebladet

BARNAS

16 blader + DVD eller bok
= kun 365,-

(privatabonnement hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 199,-
per barn

Bestill på barnas@sondagsskolen.no eller på telefon 22 08 71 00



Bibeltegneserier
og gøyale aktiviteter!

Perfekt som
faddergave!



Etter visitasen

Vi takker biskopen og hennes følge, prost Gerd Aarset og kulturrådgiver John Erik Brakstad for gode dager sammen med dem under visitasuka, 17.-22. november.

– Gå Ingeborg, gå kirke, din gjerning at gjøre, mildt du ved sjelene røre. La sannhet og kjærlighet føre på vidderne opp.

Slik takket presten vår, Gunn, for besøket, ved å omskrive et gammelt sitat fra magasinet Urd.

Bispevisitas er en omfattende og utfordrende begivenhet for menighetene. Ordet biskop betyr å se. Biskop Ingeborg kom for å se menighetene og arbeidet vi utfører og for å møte folkevalgte og kommuneadministrasjon. Hun kom for se utfordringene vi har på Smøla, både som kommune og som kirke.

Vi ville vise biskopen den arven vi har å ta vare på, både våre historiske skatter og våre bidrag til å ta vare på skaperverket.

Nå skal vi gå videre. Vår bønn er at det vil skje i kjærlighet og med interesse for de oppgaver som ligger foran oss.



Ordfører Roger Osen og prest Gunn Fagerlie Johannesen.



Nye Edøy menighetsråd blir presentert under visitasgudstjenesten.



Visitasgudstjeneste med Smølaspeiderne, ordfører og musikere.



Biskopen hadde hentet bispekappen som hun til vanlig bare bruker i domkirken. Den er prydet med broderier som bl.a. viser Olav den hellige. Etter at Tore Kuløy hadde fortalt teorien om at Olav var født på Kuløy, ville biskopen bære nettopp denne under visitasgudstjenesten.



Ordfører Roger Osen ønsker velkommen.



Liturg var Prost Gerd Anne Aarseth.



Nattverd med intinksjon ved biskop Ingeborg Midttømme og prost Gerd Anne.



Biskop Midttømme og kontorsekretær Cecilie Skomsøy Aspaas.



Biskopen preker under visitasgudstjenesten.



Biskopen i Hopen kirke med 1.-7. klasse.



Glad elev som fikk autograf til samlinga si.



Skolebarn og lærere fikk hilse på biskop Ingeborg, også utenfor kirken.



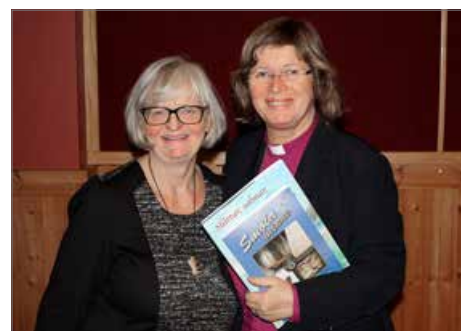
Per Halse, kulturrådgiver John Erik Brakstad og Tore Kuløy.



Prest, biskop og prost – tre sterke kvinner.



Kulturskolen spilte på kulturkvelden i Brattvær kirke.



Gunn overrekker «Slåtter, salmer og stev fra Smøla» og årets «Smølaminne» til biskopen.



Prest og kirkeverge synger skolesanger på kulturkveld i Brattvær kirke.



Biskop med følge besøkte Nasjonalt vindenergiserter Smøla.



Biskopen snakker med barna i Veiholmen bedehus.

Forts. fra forrige side



Værvandring ved Roar Danielsen.



Roald forteller om stedsnavnet Veiholmen.



Omvisning i Norsk myrmuseum ved Per Halse.



Prost og biskop ved Kulisteinen.

Siden sist

Ny alterduk i Edøy kirke

Edøy kirke har fått ny alterduk. Den kom godt til sin rett under visitasgudstjenesten 22. november. På bildet ser vi biskop Ingeborg Midttømme til venstre og prost Gerd Aarset for alteret.



Alterring, knefall, og alter har også fått nytt, rødt stofftrekk denne høsten. Menighetsrådet takker Ann Kristin Lervik Yksnøy for den fine hardangersømsduken. Arbeidet med opptrekking av alter og alterring er utført av Terje Solli på oppdrag fra menighetsrådet. Dåpsrommet er også pusset opp. Med nytt brukt spisebord med stoler og lysekroner i taket, vil rommet være både hyggelig og godt egnet for dåpsfamilier og andre mindre grupper.

Ny adkomst ved Edøy kirke

Flere menighetsråd i Edøy har gjennom tidene diskutert muligheten for adkomst til kirken for rullestolbrukere. Nå har saken funnet sin løsning. Nå er det endelig mulig å komme inn i kirken både med rullestol og barnevogn. Edøy menighetsråd har tatt affære og brukt midler fra salg av Fredheim bedehus.

I motsetning til tidligere planer om separat skrårampe for rullestolbrukere, har en nå bygget opp hele terrenget mellom kirken og riksvegen, slik at det danner et skråplan mellom inngangsdøra og den nye parkeringsplassen. Det er også plass til bære bilen ved inngangen. En slipper dermed trappa når kista skal bæres ut. Plan og oppfølging har Per Halse i menighetsrådet stått for. Han har vært den i rådet som har arbeidet fram løsningen de valgte, som er vakkert

utført, med smijerngelender og stein i farger som står godt til kirkebygget forøvrig. Per Halse forteller til Kirkebladet at de samla utgifter kom seg på kr. 158 000,- og er i sin helhet betalt av Edøy menighetsråd. Stein Åge Rangnes har stått for arbeidet med oppsetting av murer med fylling og planering samt oppsetting av rekkverk. Stein til mur er levert fra Oppdal Naturstein. Etter slutføring av veiutbedringene ved kirka har vi fått parkeringsplass øst for kirkebygget. Det som er igjen av den gamle plassen kan også brukes. Her har en benk kommet på plass, fra Human-Etisk Forbund. Her er det mulighet for å utbedre området slik at det blir et hyggelig hvilested for alle som ferdes langs gang og sykkelstien. Kanskje vil noen dele kaffen der når sommer kommer med sol og varme!

Aure misjonskor på besøk

Den 25. oktober hadde vi besøk av Aure misjonskor på bedehuset her. Det ble en fin ettermiddag med mye fin sang og musikk, og et fullt bedehus. En av de som var der hintet meg om at jeg burde ta bilde og sende til kirkebladet. Det ble gjort og her er resultatet om det er av interesse.

mvh. Elsa Torske



Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.



Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med et stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som nativitylovprieste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag.»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria gjemte alt dette i sitt hjerte og grunnet på det. Gjeterne drog tilbake, mens de priste og lovet Gud for det de hadde hørt og sett; alt var slik som det var blitt sagt dem.

(Luk.2.1-20)

Min julesalme



Glade jul

Glade jul, hellige jul!
Engler daler ned i skjul.
Hit de flyver med paradiset grønt,
hvor de ser hva for Gud er skjønt.
Lønnlig i blant oss de går.
Lønnlig i blant oss de går.

Julefryd, evig fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er engler som hyrdene så,
dengang Herren i krybben lå.
Evig er englenes sang.
Evig er englenes sang.



Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet i blant oss bor.
Engler synger om barnet så smukt,
han har himmeriks dør opplukt.
Salig er englenes sang.
Salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred,
toner julenatt herved.
Engler bringer til store og små
bud om ham som i krybben lå.
Fryd deg hver sjel han har frelst!
Fryd deg hver sjel han har frelst!

Da jeg ble spurt om å velge en julesang tenkte jeg på alle de kjente og kjære sangene som er bitt sunget opp gjennom årene. Mange nye julesanger er også blitt til. Jeg velger «Glade jul» også kalt «Stille natt». Den ble skrevet av Bernhard Ingemann i 1850. Når jeg hører den

minnes jeg alle de fine juletreffestene både på «Fredheim» i barndommen på Innsmøla og senere i bedehuset og ungdomshuset på Hopen. Tidene forandrer seg og juletreffester er det blitt mindre av, men å gå o kirka julaften ser ut til å bli en tradisjon, og det er fint.

Jeg gleder meg til jul hvert år, den feires sammen med familien. Så ønsker jeg alle en riktig god jul og et fredelig nytt år.

– Erna Nordheim

Nestekjærlighet forandrer liv – Aud Marit og de gode hjelperne

For 10 år siden dro Aud Marit Grønseth Myrvoll til Kiev i Ukraina og barnehjemmet «Fars hus». Det forandret livet hennes.



Aud Marit og Aspasia i Albania.

Turen til Ukraina med hjelpesending til «Fars Hus» fylte Aud Marit med sterke og varige inntrykk.

– På den ene siden ble jeg slått av gleden og smilene til de som fikk hjelp. Samtidig ble jeg slått av hvor utrolig stor elendighet svært mange levde under i Kiev. Da vi besøkte Maidanplassen i Kiev og beundret de vakre skulpturene og bygningene der, oppdaget vi kloakkbarna. Det er barn som lever i kloakken under asfalten på Maidan-plassen, de kom krypende opp fra kumlokk, med nakne føtter og hullede sko. Og med limposen under jakke-ermet. De satte seg på fortauet og sniffet, små mennesker med sultne og bedende blikk, med utstrakte hender. Små gutter satt på murkantene på plassen og røykte, barn ned i 6–7-årsalderen. Det ble en fantastisk kontrast mellom disse barnas elendighet og de vakre kirkene med gullkupler, gullstatuer og gullengler, forteller Aud Marit.

Starter klubb

En måned etter at Aud Marit kom hjem fra turen til Ukraina starter hun en klubb. Formålet med klubben er å samle inn penger og hjelpe de som mangler alt i Ukraina. Klubben innleder et samarbeid med Misjon Uten Grenser, en hjelpeorganisasjon som er tilknyttet kirken, men som er uavhengig trosretning. Klubben til Aud Marit vokser raskt, snart er det 10 godt voksne damer som møtes månedlig, har loddosalg, marked med loppesalg, og som samler inn klær, pakker og strikkeklær som sendes sørover. Det meste av forsendelsene går via samarbeid med Misjon Uten Grenser. Og klubben blir faddere.

– Vi har hatt en fadderfamilie i Albania. De bor på landsbygden, og er svært fattige. Familien består av mor, far og fore barn. Med penger vi har samlet inn her på Smøla har familien fått nytt tak og nye vinduer på huset sitt. Og de har fått lagt inn varmt og kaldt vann og fått nytt bad. I tillegg har de kunnet kjøpe hvitevarer og redskaper, og mor og de to eldste jentene har fått tannbehandling. Far har fått nye tenner. Kort sagt helt konkrete tiltak for å heve levestandarden, sier Aud Marit. Fordi fadderskapet gjennom Misjon Uten Grenser er et selvhjelpsprosjekt, avsluttes fadderordningen til denne familien i 2016. Men det betyr ikke at klubben blir arbeidsledig.

Mange oppgaver

Gjennom Misjon Uten Grenser har Aud Marit møtt Astrid Flem. Aud Marit beskriver henne som en positiv pådriver for det hjelpearbeidet

klubben driver. Flem har blant annet kontakt med en pastor i Romania.

Gjennom han har klubben begynt å hjelpe barnehjem i Romania. Klær, sko, penger går nå til å støtte et barnehjemsprosjekt i Romania, i tillegg til andre prosjekt i Øst-Europa som drives av Misjon Uten Grenser. Privat er Aud Marit også fadder til to barn som bor på et barnehjem i Ukraina.

– Det er viktig for oss at det vi samler inn av klær, utstyr og penger kommer uavkortet frem til de som trenger det. Misjon Uten grenser har et godt system for å få dette til. De har egne biler som kjører hjelpesendingene sørover som vi får bruke. Det er viktig, for det er enormt kostbart å skulle sende hjelpesendingene for eksempel via posten. Og vi opplever at hjelpeprosjekt blir langt mer positivt mottatt i landene i Øst-Europa enn private hjelpeprosjekt. – Dette er land som har en stolthet på vegne av innbyggerne sine, og de ønsker ikke å eksponeres som land der man ikke klarer å ta vare på sine egne, forteller Aud Marit.

Gode hjelpere

Aud Marit Grønseth Myrvoll beskriver seg selv beskjedent nok som et enzym som setter igang prosesser, men at det er alle de gode hjelperne som virkelig får ting til å skje.

– I klubben er det flinke strikkere og syersker. Og klubben får enorm hjelp av frivillige. Blant andre har Bjørg Maridal strikket og strikket siden 2006 til «de som fryser». Så langt har over 500 ullgensre kommet fra hendene hennes og varmer frosne barn. Og stadig flere strikkere og bidragsyttere kommer til,



Fra Aure kommer en hel kasse med gaver. Hvert eneste par med hjemme-strikkede ullsokker har fått en liten gave festet på seg. Nå skal kassen videre til Øst-Europa og spre glede på et barnehjem. For mange av barna er dette den eneste julegaven de får i år.

også folk utenfor Smøla. Det synes Aud Marit er veldig moro. Men det er flere bidragsytere enn de som strikker. – Brødrene Sætran transporterer hjelpesendingene fra Smøla til Oslo for en billig penge. Det er vi svært takknemlige for. Nova Mote har i årevis gitt oss klær som blir liggende igjen etter salg, Smøla Sport og Strøm gir oss klær, joggesko, fotballsko og så videre. Og folk på Smøla er flinke til å støtte oss med pengegaver, loddkjøp og klær. «Nestekjærlighet» på Dyrnes har blant annet gitt oss masse flotte vinterklær, forteller Aud Marit.



Brødrene Sætran er viktige støttespillere for Aud Marit og Klubben hennes. Her plastes og sikres en hjelpesending før den blir med traileren til Oslo.



Varme Mariusgensere er viktige og kjærkomne gaver i et land der vinterene er kalde og fattigdommen stor.



For oss fra rike Norge er begrepet fattigdom nesten umulig å forstå. For fattige i Øst-Europa er hvert bidrag fra Klubben på Smøla det som holder familien over en ekstrem fattigdomsgrense.

Mange planer

Etter ti års hjelpearbeid har behovet for hjelp ikke blitt mindre, snarere tvert om. Parallelt med behovet planlegger klubben til Aud Marit nye aktiviteter fremover.

– Vi fortsetter å samle inn penger til fadderordningen. Og vi planlegger lørdagskafé for å samle inn litt ekstra penger. Samarbeidet med «Nestekjærlighet» videreføres. Og i regi av Misjon Uten Grenser skal klubben være med på prosjektet «Aksjon Varm Vinter». Gjennom Misjon Uten Grenser driver vi nå med å samle inn midler og utstyr til familiepakker til jul. Og vi samler inn penger og utstyr til tre familier i Romania, en familie med 11 barn, en med 9 barn og en enslig mor med 4 barn. Pluss noen familier til, smiler Aud Marit. På eget initiativ har også Aud Marit begynt å samle inn utstyr til såkalte mødrepacker, pakker som inneholder strikkeklær og babyklær, tepper og utstyr til nyfødte og premature. Aud Marit sine seks små barnebarn er viktige bidragsytere til denne ordningen, ler hun.

Hjelp til å hjelpe

Hjelpearbeid, uansett graden av frivillighet, koster likevel penger. Særlig brukes mye til å betale porto for de hjelpesendingene som går utenom Misjon Uten Grenser. Klubbmedlemmene setter hver måned inn 100 kroner på en konto, penger som holder hjelpe-hjulet i gang. Men klubben har også mange støttemedlemmer, folk som setter inn 100 kroner i måneden og dermed bidrar med viktig støtte. – 100 kroner i måneden er ikke veldig mye penger for oss som bor her i Norge. Men for de som ikke har noe, er 100 kroner en enorm sum. Vi er svært takknemlige for alle som hjelper oss, sier Aud Marit Grønseth Myrvoll.

Nestekjærlighet

Etter 10 år er Aud Marit Grønseth Myrvoll langt fra lei av frivillig arbeid. – Jeg lider av en slags «samlemani». Overalt ser jeg ting som kan samles og sendes nedover til Øst-Europa. Jeg er vel bitt av en basiliske jeg aldri blir kvitt, sier Aud Marit. Hun vokste selv opp med en mor som ble dypt berørt av hvilke forhold rumenske barnehjemsbarn vokste opp under. Og hun opplever selv, igjen og igjen, hvor enormt takknemlig det Øst-Europeiske hjelpearbeidet er:



Nye joggesko fra Smøla Sport og Strøm er svært kjærkomne gaver.



Astrid flem og Aud Marit Grønseth Myrvoll sammen med Mimosa og de fire barna i fadderfamilien vår i Albania.

– Vi i klubben har vært i Ukraina og sett med selvsyn hvor store forandringer hjelpen vår har skapt. Og vi opplever igjen og igjen den enorme gleden og takknemligheten vi møter hos de vi hjelper. Det glade smilene, ansiktene som lyser mot oss når vi kommer med hjelpesendinger gjør at vi glemmer alle timene med innsamling, sortering, pakking, lemping og lossing. Vi ser hvor viktig denne hjelpen er for hver enkelt, hvor mye slike hjelpesendinger betyr for de som ingenting har og som har mistet håp om en bedre tilværelse. Så lenge folk er villige til å være gode hjelpere kommer vi til å fortsette, avslutter Aud Marit Grønseth Myrvoll.

– Kari Neerland Walseth

Redaksjonen i Smøla Kirkeblad vil i forlengelsen av denne artikkelen oppfordre sine lesere til å støtte arbeidet til Aud Marit Grønseth Myrvoll. Ta kontakt med henne via hennes facebook-profil.

Vi oppfordrer samtidig våre lesere til å gi en julegave til klubbens arbeid, eller bli faste støttemedlemmer. Kontonummer som da skal benyttes er 3936 01 15961 (Klubben).

Til glede og forargelse

De tradisjonelle julebukkene er i ferd med å bli byttet ut med spøkelser og hekser på Halloween. Men er de to skikkene egentlig så ulike?

Ungene kler seg og går fra hus til hus med kostymer og bønn om godteri. For 20 år siden dukket de opp i romjulen, i 2015 kommer de 31. oktober, altså i tilknytning til allhelgensnatten. Men mens julebukkene i sin alminnerlighet ble godt tatt imot overalt, er halloween- besøkene til dels svært omdiskutert blant voksne. Hva er grunnen til det? Og hva er egentlig opprinnelsen til disse skikkene? Det første vi kan rope, er at begge tradisjonene har hedensk opprinnelse, og at begge tradisjonene faktisk har sitt utspring i Åsgårdsreia – eller oskoreia – i middelalderen.

Julebukkene

Julebukke-tradisjonen knyttes til to ulike skikker. Bruk av bukkkostymer knyttes til de to bukkene guden Tor hadde, og som han kunne slakte og så finne levende igjen dagen etterpå. I middelalderen ble bukkkostymer brukt i katolske kostymetog når oskoreia- eller Åsgårdsreia- ble feiret, altså en markering av de døde, og spøkelser og gjenferd fylte gatene. I Norden ble bukkkostymer knyttet til bukkedraktingen før jul. Opphavet til skikken er med andre ord noe uklart.



Julebukk ca 1990. Fra venstre: Cecilie Skomsøy Aspaas, Mariann Nuncic og Kenneth Restad Skomsøy. Bak: Kari Wang.

Utover slutten på 1800-tallet og på 1900-tallet ble julebukk betegnelsen på noen som gikk fra hus til hus i romjulen og sang. Da fikk de litt julemat og julegodteri. Men tidlig i julebukk-skikken var julebukkens oppgave å skremme barna, eller å straffe folk som ikke var snille. Utover 1900-tallet har imidlertid julebukken blitt snillere, de har for eksempel blitt julenissens hjelpere noen steder i Europa. I Norge har julebukk-tradisjonen blitt overtatt av barn som kler seg ut og går fra dør til dør, synger og får godteri som belønning.

Halloween

I likhet med julebukke-tradisjonen har også halloween sin opprinnelse i oskoreia-feiringen. I før-kristen tid var en natt i året farlig. Da var de døde ute for å stjele barn, de

drepte buskap og ødela hus og utstyr for folk. Blant annet har halloween – feiringen sterke røtter til kelternes feiring av dødsguden Samhain. Senere ble denne feiringen tatt inn i den katolske kirken, og ble opphavet til allhelgensdagen og markering av natten til allhelgensdagen 1. november. På 1800-tallet mente man at de døde kunne ferdes fritt på allhelgensaften. De dro rundt i store følger, oskoreier, sammen med annet skrømt. I England og Irland ble det vanlig at unge menn gikk fra hus til hus og spiste opp maten som var satt ut til de døde. I Irland begynte man etterhvert å skjære ut kålhoder å bruke dem som lykter. Da over 4 millioner irer emigrerte til USA tok de med seg denne tradisjonen. Utover 1930-tallet fikk halloween-feiringen i USA et stadig mer politisk preg, gateopptøyer og hærverk ble vanlig. Skikken ble derfor ufarliggjort ved å la barn overta halloween-tradisjonen med å gå fra dør til dør med lykter å be om godteri.



Høsten 2015 kom blant annet denne vakre balletten på besøk en regntung kveld 31. oktober.

Ulik sjebne

Det var opprinnelsen. I utgangspunktet to markeringen med hedensk opphav som blir innarbeidet i den kristne tradisjonen utover 1800- og 1900-tallet. Og i begge tradisjonene markeres feiringen av barn som går fra dør til dør og ber om godteri. Hvorfor blir sjebnen til disse to feiringene så ulike utover 1900-tallet? Noe av årsaken kan muligens knyttes til de ulike kirketradisjonene disse feiringene praktiseres i. Julebukker har blitt et protestantisk tradisjon som i hovedsak utøves i Nord-Europa og Norden. Allhelgensfeiringen markeres innenfor både den protestantiske og den katolske kirken. Men mens de protestantiske feiringene har en dempet og nøktern form, har de katolske feiringene alltid vært preget av langt mer pomp og prakt. Allhelgensfeiringen i den katolske kirken har tatt inn i seg feiringen av De dødes Natt. Halloween feires i dag over hele verden. I Sør-Amerika har denne feiringen vært preget av store opptog og kostymer, lys, skremseffekter og gatefester. I USA har Halloween blitt et konglomerat av den tradisjonelle halloween fra Irland, og den latinske festen på De dødes Natt. Utskårne gresskar erstatter kålrot-lykter, skrekk-kostymer og dødninge-effekter blir mer og mer vanlig. Utover på 1950-tallet vokser feiringen parallelt med den stadig voksende underholdningsindustrien. På 2000-tallet kommer så Halloween-feiringen til Nord-Europa, mest

takket være kommersielle krefter, og blir raskt en svært populær feiringen også her i landet. Julebukkene, med sitt dempede preg, mister imidlertid fotfeste. Utover på 1980-tallet skjer det en enorm kommersialisering av den protestantiske formen på julefeiringen. Dette kan muligens være noe av forklaringsnøkkelen på hvorfor julebukkene sakte forsvinner ut av romjulsfeiringen. Vi gjør rett og slett andre ting i romjulen nå enn det vi gjorde for 30 år siden, og barna synes ikke det er så stas å banke på hos naboene for å be om julekaker, og synge sanger. I 2015 har innholdsformen på julebukkfeiringen mistet mye av sin magi og tiltrekning på barna, og foreldrene har ikke viderebrakt denne tradisjonen tilstrekkelig til at barna synes den er viktig.

Eget valg

Når Halloween-tradisjonen nå er opptatt og blir utøvd av barn, er det langt på vei etter deres eget ønske. Det er først og fremst barna som på eget initiativ har begynt å kle seg ut som spøkelser og vandre fra dør til dør. Innføringen av Halloween kommer i stor grad nedenfra, mens vi voksne har måtte lære oss å ha godteri i huset 31. oktober. Etter som Halloween har fått roffeste i Norge har selvfølgelig det kommersielle maskineriet kommet etter for fullt, men i første rekke er det barna selv som ønsket denne feiringen. Og de elsker den. Spøkelser, hekser, Draculaer og slimete nesser har alltid vært topp underholdning for barn, og nå har de en kveld i året der de kan gå rundt å skremme andre samtidig som de får godteri.

Kirken tar saken

De siste årene har imidlertid også den Norske kirken tatt Halloween inn over seg. Allhelgensfeiringen er viktig innenfor den protestantiske kirken, på allhelgenssøndagen tenner vi lys både i kirken og på gravstedene og minnes våre døde. Og nå arrangerer kirken en Hallo Venn-fest for barn, der barna kler seg ut, leker og koser seg den 31. november. Hallo Venn-feiringen tar med andre ord opp i seg mye av den opprinnelige Halloween-feiringen, men gir den et annet tilleggs-innhold i tråd med egen kirke-tradisjon. Kirken har med andre ord tilpasset seg en ny tradisjon, og tar den opp og gir den sitt eget innhold slik den alltid har gjort.

Vår egen

Om julebukkene er få eller sjeldne, er med andre ord spøkelser og hekser kommet for å bli. Skal vi voksne feste Halloween-Allhelgens-og Hallo Venn-feiringen nærmere vår egen kirketradisjon og tro, bør vi rette blikket mot oss selv. Vi kan godta spøkelser og hesker, gresskar og godteri, men vi bør samtidig ta med barna i kirken eller på gravstedet allhelgensdagen, tenne lys, snakke om, og og minnes de som er døde. Dermed får Halloween en tilleggsdimensjon hos barn som de vil sette pris på og lære å verdsette innenfor et litt annet perspektiv enn bare det kommersielle og underholdningsmessige.

Og når det gjelder julebukkene og deres fremtid: Julebukk-tradisjonen har de fleste voksne et forhold til. Og det er de voksnes jobb å føre den videre til barna. Mange foreldre må vel i 2015 ærlig innrømme at vi har sovet litt i timen. Skal våre barn sette pris på denne gamle og vakre romjulstradi-



Hallo Venn-fest i smølahallen.

sjonen må vi foreldre ta ansvar. Fortell barna hva julebukker er, fortell dem hvor hyggelig og verdsatt denne skikken er, og hvor hyggelig alle synes det er med besøk av gamle gubber og små koner og rare nisser. Da vil barna selv synes det er stas å være julebukk. Minst like stas som er å være heks eller skjelett på halloween.

Og spør dere undertegnede, er svaret: Jeg synes det er utrolig stas å få 10 unger fulle av latter og vanvittig sminke inn i gangen en regntung og stille oktoberkveld. Og like stas ville det vært å fått gangen full av de samme ungene utkledd som nisser, koner og rare gnomer en dag i romjulen. Den ene tradisjonen går ikke på bekostning av den andre. Vi klarer å håndtere to kvelder i året med slike besøk. For det er barna som er viktige, ikke oss voksne med våre meninger og synsinger.

– Kari Neerland Walseth





Speidernytt

Her er et knippe bilder fra speidernes tur til Gullsteinvollen den 8 november.



Bildetekst



16. desember kl. 17–19

**Frostadheia Bedehuset.
Juleavslutning med noe
å bite i og utdeling
av merker.**

Aktivitetsplan og informasjon

Speiderne er delt opp i tre grupper, aktiviteten blir tilrettelagt for hver gruppe.

- Stifinnere, 1.–3. klasse
- Oppdagere, 4.–5. klasse
- Vandrere, 6.–10. klasse

Er du interessert i speideren?
Lurer du på hva dette er?

Da kan du komme på et av våre møter!

Mer info finner du på
på **www.smola-kirken.no**
Du kan også ringe: **71 54 46 27**

**ÅPENT FOR ALLE SOM VIL
KOMME, STOR OG LITEN!**

Gudstjenester

Julaften 24.12.2015

SMØLA SYKEHJEM KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastasia Torsheva.

Julaften 24.12.2015

HOPEN KIRKE KL. 16.00

Julaftensgudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastasia Torsheva. Offer til menighetsarbeid.

1. juledag 26.12.2015

EDØY KIRKE KL.13.00

Høytidsgudstjeneste med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastasia Torsheva. Offer til orgel i Edøy gamle kirke.

2. juledag 26.12.2012

SMØLA ALDERSPENSJONAT KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastasia Torsheva.

Nyttårsaften 31.12.2015

EDØY GAMLE KIRKE KL. 23.00

Midnattsmesse ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastasia Torsheva. Offer til Edøy gamle kirke - orgel.

Kristi åpenbaringsdag 03.01.2016

INGEN GUDSTJENESTE

2. søn i åpenb.tiden 10.01.2016

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva.

3. søndag i åpenbaringstiden 17.01.2016

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva.

Såmannssøndag 24.01.2016

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva.

Kristi forklarelsesdag 31.01.2016

INGEN GUDSTJENESTE

Fastelavnssøndag 07.02.2016

EDØY KIRKE KL. 11.00

Familie gudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva. Utdeling av 4-åringsbok.

1. søn i fastetiden 14.02.2016

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Familie gudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva. Utdeling av 4-åringsbok.

2. søn i fastetiden 21.02.2016

INGEN GUDSTJENESTE

3. søn i fastetiden 28.02.2016

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Familiegudstjeneste ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva. Utdeling av 4-åringsbok. Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

4. søn i fastetiden 06.03.2016

Edøy kirke KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva. Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

Maribudskapsdag 13.03.2016

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva. Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

Palmesøndag 20.03.2016

INGEN GUDSTJENESTE

Skjærtorsdag 24.03.2016

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva.

Langfredag 25.03.2016

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Langfredagsmesse ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva.

1.påskedag 27.03.2016

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved Gunn Fagerlie Johannessen. Organist Anastazia Tosheva.

Med forbehold om endringer.

Foto: Vibeke Svenningsen

Slekt skal følge slekters gang...

BRATTVÆR, EDØY OG HOPEN SOKN

Døpte:

11.10.15 Einar Skjølberg Bjerås
18.10.15 Ylva Marie Stensø
18.10.15 Leif Martin Skillingen Haugerøy
15.11.15 Thea Elise Betten Farstad
15.11.15 Rebekka Liasjø Pettersen
15.11.15 Alma Nuncic Skaget



Døde:

28.09.15 Johannes Fugelsnes
29.09.15 Kåre Magnar Reirå
10.10.15 Gerd Watten
13.10.15 Aud Inger Bjøringsøy
16.10.15 Anna Jakobine Edinsen
03.11.15 Erling Aspaas



Barnedåp i Brattvær kirke



Ylva Marie Stensø ble døpt i Brattvær kirke den 18. oktober. Presten Gunn Fagerlie Johannessen med Ylva, mamma Merete Stensø, storesøster Katrine Stensø-Hauge, gulla Åse Marie Kjønnø.



Rebekka Liasjø Pettersen, Alma Nuncic Skaget og Thea Elise Betten Farstad ble døpt i Brattvær kirke den 15. november. Dåpsbarnene her i lag med sine mødre.



Leif Martin Skillingen Haugerøy ble døpt i Brattvær kirke den 18. oktober. Fra venstre, Prest, Christian Haugerøy med storebror Chris Ansgar, Kai Arne Orholm, Janita Omdahl Reirå med sin datter Oda Anine, Kaisa Benedikte Haugerøy med dåpsbarnet Leif Martin, Sten Andre Vangen og Ann Gunnlaug Skillingen.